

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๘๗

ภูมิพลอดุลยเดช บ. ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวินัย
ตำรวจให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๔๕๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นอันตบสุดท้ายของตาราง กำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตำรวจท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๓๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๓

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๕๑

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักขัง	จำขัง
ผู้บังคับหมู่	ลูกแถว	๒ ชั่วโมง	—	—

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

เดิมได้ให้อำนาจนายสืบตำรวจลงทัณฑ์พลตำรวจได้เฉพาะนายสืบ
ตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งเป็น หัวหน้าสถานีตำรวจเท่านั้น
จึงเป็นเหตุให้ยากแก่การปกครองบังคับบัญชา สำหรับนายสืบตำรวจ
มีตำแหน่งผู้บังคับหมู่ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของพลตำรวจ เพราะ
ผู้บังคับหมู่มีแต่หน้าที่ปกครองบังคับบัญชาแต่ไม่มีอำนาจลงทัณฑ์ การ
ที่เป็นอยู่ดังกล่าวนี้นี้ทำให้พลตำรวจไม่ได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับ
บัญชาโดยตรงของตน เพื่อขจัดข้อบกพร่องในด้านการปกครองบังคับ
บัญชาดังกล่าวนั้น จึงจะทำให้การบังคับบัญชาและสั่งการได้ดำเนินไป
โดยรวดเร็วและรัดกุมยิ่งขึ้น จึงสมควรที่จะได้ให้อำนาจแก่ผู้บังคับหมู่
ที่เป็นผู้บังคับบัญชาของพลตำรวจมีอำนาจลงทัณฑ์พลตำรวจในบังคับ
บัญชาของตนได้.